

Draga moja,

pošiljam ti pismo z zanimivo zgodbo, ki se mi je pripetila včeraj.

Bil je miren petkov večer, ko je nenadoma potrkalo na moja vrata. Odprem in pred sabo zagledam starčka, oblečenega v črno ogrinjalo s kapuco čez glavo. Pogleda me v oči in me prosi za prenočišče, saj je že dolgo na poti in je zelo utrujen. Daleč naokoli ni prostora, kjer bi lahko prenočil, zato ga rade volje sprejemem v svoj dom. Po večerji se pomakneva pred ognjišče in, ko poskuša sestiti mu iz žepa pade majhen srebrn predmet. Hitro se skloni, ga pobere in pogleda okoli sebe, kot da ne bi hotel, da kdo vidi, kaj nosi s sabo. A vseeno ujamem pogled na križ, ki ga tako skrbno pobere. Sediva ob ognju in se pogovarjava, a križ se skozi prikazuje v mojih mislih in mi ne da miru. Končno zberem pogum in ga povprašam po njem. Nekaj časa me nepremično opazuje, potem pa počasi spregovori s tihim, skrivnostnim glasom: »Dolgo časa so ljudje v teh krajih mirno živeli, dokler se ni pred približno šeststo leti pojavil grof Dracula. Vsako noč se je tiho splazil v eno izmed hiš in svoje zobe zasadil v vrat nič hudega sluteče žrtve, ki je mirno spala v svoji postelji. Za grofom so poslali svoje najboljše vojščake, a nihče se ni vrnil. Nekega dne pa je prišel majhen deček, z na videz preprostim lesenim križem in svet rešil tegobe, ki ga je pestila. Minilo je nekaj časa, deček je kmalu zbolel in umrl, skupaj z njim pa je izginil tudi križ. Vendar to ni nikogar posebej bremenilo, dokler se ni pojavil nov grof, ki zasleduje svoje žrtve in jim prebada vratove v spanju. Že 3 leta tavam po svetu in iščem lesen križ, ki ga je takrat deček uporabil za zmago nad zlim. Vse, kar imam je tale srebrni model križa in namig o lokaciji križa, ki ga je pustil deček preden je umrl in ta namig me je pripeljal v tvoje kraje.« Ponudim mu pomoč pri iskanju in starec mi razodene namig, ki bi ga rad zaupal tudi tebi: ?!??

Tvoj stric Stane